

Uit de oude doos bij BVV

B.V.V. een vereniging met z'n rijke historie

Nu ik in allerlei zelf verzamelde krantenknipsels, B.V.V. Klanken, enz. maar ook in aangereikte documentatie duik, maakt dat allemaal toch wel het een en ander bij me los.

Ik hoop bij u ook.

Jan van Mil.

Techniek en tactiek (uit "B.V.V.-Klanken" oktober 1950)

Het zal iedereen wel duidelijk zijn, dat techniek en tactiek bij een voetbalelftal zeer voorname wapenen zijn voor het behalen van overwinningen. Met techniek en tactiek alleen komen we er echter niet!

Ter verduidelijking zouden we zo'n "vreedzame" voetbalwedstrijd het beste eens kunnen vergelijken met een krijgstoneel waar een oorlog tussen b.v. twee kleine landen wordt uitgevochten.

Onder techniek zouden we dan moeten verstaan de wapenen gezien in aantal, assortiment en kwaliteit, onder tactiek, de groepering der wapenen en de strijdwijze van het leger b.v. tankoperatie, aanvallen, omsingelend e.d.

En toch wint het leger dat in techniek en tactiek superieur is niet altijd zulk een oorlog.

Hoe komt dat nu? Op welke manier zou 'n leger, dat wat bewapening (techniek) en ook krijgskunde van de legerleiding (tactiek) betreft bij de vijand ten achter staat toch de oorlog kunnen winnen? Dat zou alleen kunnen wanneer de zwakkere partij eigenschappen kan aankweken, welke de tegenpartij niet heeft zoals b.v. het opzweepen van de manschappen tot grotere persoonlijke moed door hen een **ideaal** voor ogen te stellen of door 'n saamhorigheid die overal tegenop kan.

Hoe is nou deze inleiding in verband te brengen met ons B.V.V. Het ideaal waar ik hierboven over sprak is bij een voetbalclub altijd het kampioenschap. Het zal voor de leiders van B.V.V. lijkt me, een zeer moeilijke taak zijn daarmee onze jongen nog warm te krijgen. Als je al drie jaren achtereen de hoogste voetbaleer in je district behaald hebt, waarbij eenmaal de gouden plak, dan doet je zoiets niet alles meer.

Maar de saamhorigheid die bergen kan verzetten, dat is voor een club toch als 't erop aankomt het allerbelangrijkste. Al is 'n club nog zo goed op alle gebied doch onderling verdeeld dan mislukt alles!

Als geregeld toeschouwer van B.V.V. heb ik al eens meer opgemerkt, dat het enthousiasme bij B.V.V. zo dikwijls ontbreekt. Nu zou ik er eens de nadruk op willen leggen, dat de grondslag van het enthousiasme eigenlijk is gelegen in de onderlinge geest, in de saam gebundelde clubliefde van elke speler afzonderlijk, in een woord in de **saamhorigheid**.

Spelers die er geheel in zijn en alles voor de overwinning over hebben lopen direct in als een schot is afgevuurd. De bal kan toch altijd van keeper, lat of paal terugkomen. Ieder kansje hoe klein ook moet uitgebuit worden.

Heeft dit nu iets met saamhorigheid te maken? Ja! Je moet zo heet zijn om een goal te maken dat je er 't onmogelijke voor over hebt. Dat onmogelijke kun je alleen maar presteren wanneer je als elf onderlinge vrienden op 't veld staat. Het moet zelfs zo zijn dat je 't goaltje alleen al zou willen maken om daarna door je makkers te worden omhelsd.

Wat kun je na zulk 'n gemaakt doelpunt de saamhorigheid bij de clubs peilen.

U moet er maar eens op letten.

Ons verenigingsleven (uit "B.V.V.-Klanken" van april 1953)

Wanneer men over verenigingsleven gaat praten, dan kan men dat op verschillende manieren doen. Het gezellige en gemoedelijke kan een punt van bespreking uitmaken, een ander ziet meer het technische en organisatorische gaarne besproken en een volgende liever de kernpunten en problemen ter tafel brengen die het inwendige van onze vereniging zouden moeten versterken. Misschien zijn hier nog wel meer zienswijzen naar voren te brengen en dat zou men dan nog kunnen onderbrengen in wat men noemt: **het clubeigene**.

Op de laatste jaarvergadering is reeds nog eens nadrukkelijk gewezen op het feit, dat in de loop van het jaar zo weinig intens contact is tussen bestuur en de gehele vereniging. Inderdaad is dit soms wel het geval en ook het bestuur is zich daar heel goed van bewust. Maar als er belangrijke punten zijn, dan worden toch in de respectievelijke commissies besproken. Zelfs neemt het bestuur soms hier actief aan deel als dat wenselijk is en gevraagd wordt.

Nu heeft ieder mens min of meer zijn eigen levenswijze en daarmee hangt samen dat ook iedere vereniging zijn eigen werkingssfeer heeft, die weer min of meer bepaald wordt door de actieve werkende leden van die vereniging en als zodanig een eigen stempel op het verenigingsleven drukken. Zo kan dus ook in bepaalde perioden het "aangezicht" van een vereniging veranderen, al blijft het typische en een aantal tradities van die vereniging gehandhaafd. Met dit laatste, de zogenaamde sfeer, stemming, gemoedsrust, verhouding onderling en dergelijke begrippen geeft men aan: **het clubeigene**.

Het is dus de mentaliteit, de geest onder de leden die men hiermee bedoelt. Om dit te bevorderen en ook om een goede mentaliteit te kweken, moet men onder leiding het contact met de leden onderling verhogen en stimuleren. Men dient oudere en jongere leden bij elkaar te brengen opdat zij iets van elkaar kunnen leren en elkaar vooral leren kennen en begrijpen. Er dient een zekere band te ontstaan op de duur. Ook het clubblad heeft in deze een zeer belangrijke taak en dient ideeën en gedachten naar voren te brengen die voor ieder van belang en nut kunnen zijn. Ook hierin moet getracht worden vooral een zekere sfeer en traditie te scheppen die voor ons B.V.V. kenmerkend is; het clubblad dient dus ook een afspiegeling te zijn van: **het clubeigene**.

U hebt reeds in het afgelopen jaar herhaaldelijk in ons blad kunnen lezen wat er allemaal gaande is in B.V.V. Door bestuursmededelingen en alle gebeurtenissen te vermelden en gedachten naar voren te brengen die op dat ogenblik actueel zijn kunt U zich een voorstelling maken van wat in B.V.V. op dat ogenblik leeft. Ook hier heeft een goed verstaander slechts een half woord nodig.

Het bestuur wil niets onbeproefd laten wat de **de clubeigene** kan verhogen, wanneer dit op effectieve wijze is door te voeren en wanneer hier belangstelling voor bestaat en ook voor de vereniging is verantwoord.

Zoals nu reeds aan alle actieve senioren-spelers is medegedeeld, bestaat op het ogenblik de mogelijkheid om op Donderdagavond om 9 uur aan de gezamenlijke club-avond deel te nemen in het restaurant van het stadion, wat alleen voor B.V.V.-ers toegankelijk is. De club-avond in zijn oude vorm zal worden afgeschaft. Deze nieuwe poging om regelmatig de leden bij elkaar te krijgen en onder leiding allerlei spelen en gesprekken te laten voeren is nu een nieuwe poging om de geest, de mentaliteit en dus vooral: **het clubeigene** op te voeren.

Het is nu maar weer afwachten of hier belangstelling voor bestaat en of dit stand houdt. Dit hangt nu op de eerste plaats van de leden zelf af. Laat nu eens blijken dat men deze avond voor B.V.V. reserveert en dat men in grote getale aanwezig is. Het zal eerst misschien wat onwennig blijken, maar men heeft zijn vrienden en door spel komt men vanzelf met anderen in contact. Weest dus allen actief in deze en weest present.

Het is ook de bedoeling om een "**praat-avond**" te houden en aansluitend aan deze een gezellig samenzijn. De bedoeling is dat deze "Praat-avond" niet langer dan een uur mag duren. Ook hiermee wil het bestuur op de eerste plaats bevorderen: **het club-eigene**.

Bent U allen present? Wij zijn benieuwd en in het volgende clubblad leest U er meer over.

Trouw (uit "B.V.V.-Klanken" december 1952)

Kort na de oorlog kon men op het grote soldatenkerkhof te Margraten in Limburg op een der graven een bloemenkrans zien liggen, waaraan een kaartje hing met de volgende opschrift: "I'll try to be a good girl, Bob". (Ik zal trachten een goed meisje te zijn, Bob).

Geen van beide waren bekend en toch hebben die woorden mij zo getroffen, dat het moeilijk was om ze te vergeten. Zij duiden op een geheim tussen twee mensen, die te vroeg uiteen gingen. Welke betrekking tussen beide bestaat heeft, blijft onbekend. Maar een conclusie valt zeker te trekken en wel deze, dat een roep, die door de kille beslotenheid van het graf heen dringt, trouw beloofde aan een dode, die van te voren moet hebben bestaan. Wat moet deze gedachte op die bloemenkrans een diepe indruk op dat meisje gehad hebben om het nog eens aan de buitenwereld bekend te maken. Maar er moet ook van die kerel iets zijn uitgegaan, een appèl aan de nobele trekken van de mensen die in zijn omgeving mochten leven. Hij moet bewondering losgeslagen hebben bij wie nauw met hem verbonden waren. Ja, als die simpele woorden het afscheid verwoorden van twee mensen, dan moet daaraan een samenzijn vooraf zijn gegaan, waarbij ze elkaar zo diep begrepen hebben, dat zij een stuk eeuwigheid beleefden. Er heeft tussen hen een grote liefde gebloeid, een trouw die niet omsloeg in vertwijfeling, laat staan elkaar verlaten. **Trouw** bestaat niet in een vluchtig gevoel, een voorbijgaande bevinging.

Als men zo over dit begrip nadenkt en de medemensen beziet uit dit oogpunt, dan moet er een band ontstaan tussen hen, die over de wisselvalligheden van de tijd heen grijpt. Leven wij niet te vaak aan de oppervlakte van ons eigen wezen en denken wij niet te veel aan ons zelf? Zo een simpel opschrift bij een graf van een nobel mens kan ons plotseling met onze diepste mogelijkheden confronteren. Wij dienen met elkaar samen te leven in de echte zin van het woord.

In het woord **trouw** zit werkelijk alles opgesloten. Men zegt wel eens dat men iemand het geloof niet geven kan, maar de hoop en de liefde wel. Deze drie begrippen kan men onder trouw bijeen brengen, want het sluit ze alle drie in. Als wij hierover nadenken, komen wij dan niet iets tekort?

In onze B.V.V.-samenleving merkt men af en toe wel, dat sommigen dit begrip van **trouw** niet erg duidelijk is en zij zich niet geven en gedragen zoals het moest. Men mag dan ook aannemen, dat zij in hun maatschappelijke leven buiten de sport het ook niet zullen zijn. Immers in de sport worden alle karaktertrekken vroeg of laat openbaar. Hier laten zij zich gaan en worden de remmen los gelaten. Het zijn dan niet zulke vergrijpen die men begaat; het blijft allemaal in het klein. Hier leert men zijn karakter vormen of niet. De sport dient immers een

hulpmiddel te zijn van de opvoeding. Men krijgt hier de gelegenheid om de deugd van **trouw** te leren beoefenen. Voorbeelden te noemen is overbodig. Het zijn talloze kleine puntjes waar men zich buiten de bal ook geestelijk op kan trainen. Uit onze naaste omgeving weten wij allen feiten genoeg, die ons duidelijk gemaakt hebben dat het met het begrip **trouw** soms niet zo nauw wordt genomen. Wordt er op het ogenblik niet door alle leiders, die met de jeugd te maken hebben, geklaagd dat er zo'n gebrek aan tucht is? Deze zelfdiscipline is een eerste vereiste om op de goede weg te geraken.

Wij willen ons eens afvragen waarom onze B.V.V.-gemeenschap zo sterk is geworden en praktisch een stuk leven is in de stad? Kort en bondig: wij zijn er van kinds af aan in gekomen en in deze familie groot en door lief en leed sterk geworden.

Laat de jeugd vooral beseffen, dat de oude beginselen nog steeds de hechte pijlers zijn van onze vereniging. Zij kunnen rond om zich heen deze "sterke B.V.V.-benen" zien, die hen een voorbeeld geven. Laten zij zich daaraan toetsen en in hun trede stappen. De enkeling die dan verloren gaat, zal dan elders bekennen, dat hij teveel aan zich zelf dacht en niet aan de gemeenschap, waaraan hij heeft te geven. Want door veel te geven in elk opzicht brengt men zich zelf op hoger plan en neemt men de vruchten van een goede karaktervorming. Men wordt dan een man in het leven waar men op kan bouwen.

Want: hij is **trouw**.

Dat leert een eenvoudig soldatengraf.

Zijn Wij Paraat ? (uit "B.V.V.-Klanken" september 1952)

Het nieuwe seizoen klopt reeds aan de deuren van onze voetbalclubs.

Ook op de poorten van het stadion "De Vliert". Nog slechts enkele dagen scheiden ons van de opening van het nieuwe seizoen, waarin aan alle clubs hoge eisen zullen worden gesteld.

Wil men in deze zware competitie een goed figuur slaan, zal veel geestdrift moeten worden opgebracht. Met op behaalde lauweren te rusten, worden geen nieuwe successen geoogst. Hiervoor zal nodig zijn, dat alle spelers zich geconcentreerd inzetten en met volle overgave zich weten te geven gedurende negentig minuten. Nodig zal zijn onderlinge vriendschap, intensieve training en een warme strijd lust tot behalen van de overwinning.

Zonder idealisme en geestdrift is niets te bereiken.

Het bezit van alles wat men maar verlangen kan op het gebied van sportparken en uitrusting maakt geen echte clubvoetballers.

Kerels met geestdrift en liefde voor de club zijn de jongens van zessen klaar.

Voetballers moeten dorst hebben naar een kampioenschap.

Laten de spelers van alle elftallen zich bewust zijn, dat alleen door liefde voor de club men in staat is de geestdrift op te brengen, waardoor grote prestaties kunnen worden bereikt.

Wij willen de klok niet terug zetten. De verouderde begrippen en toestanden behoren tot het verleden. En toch was de tijd van "groei en bloei" van B.V.V. er een van idealen, waarin we met warme liefde voor de club en het brengen van vele offers de fundering hebben gelegd van het B.V.V., waarop zovelen thans trots zijn.

Met voldoening denk ik nog altijd terug, aan de jaren, waarin we successen wisten te behalen, waardoor we langzaam maar zeker groot werden.

Ook de zorgen, waardoor we werden geplaagd, ben ik nog niet vergeten.

Het was liefde voor de club, waardoor deze wisten te overwinnen. Wat dreven er dikwijls donkere wolken boven het B.V.V.-home. En toch was iedereen in geestdrift en in onderlinge vriendschap verbonden.

Voetballers moeten het spel spelen uit liefde voor de club. Niet voor zich zelf. Voor zijn team moet men zich geven. Niet tot eigen eer en glorie.

Bezondigt men zich als speler hieraan, proeft dat het publiek en wordt men zeer terecht versmaad en vergruisd. Zulke spelers zijn dikwijls de oorzaak van de nederlaag. Een team moet homogeen zijn. Spelers kan men meestal alleen bezielen, wanneer er het verlangen is om de bezieling te ontvangen.

De bezieling moet zich meester maken van het thuisfront, de leiders en de spelers. Als het zó is, zal de victorie voor onze club zijn. Laten daarom alle spelers, bestuurders en commissie-leden zich zó inzetten voor ons aller B.V.V.

Laat daarom ieder van ons bewust zijn van **zijn plicht** in het belang van B.V.V.

Leiding kan men **alleen** geven, wanneer ze door de warmte voor de club wordt ingegeven.

Bestuurders zijt gij paraat ???

Spelers zijt gij paraat ???

Commissies zijt gij paraat ???

Zijn wij allen paraat ???

Welaan, dan marcheren !!!